

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

sammen et tilskud fra staten på 18,1 mill. kr. Hvis den her foreslåede landsdelssceneordning går igennem, vil Storkøbenhavn skulle yde 5,2 mill. kr. om året, nøjagtig det samme, som staten yder. Her er der altså tale om en landsdelssceneordning, hvor det ligger sådan, at Københavnsområdet får nogenlunde en fjerdedel af det, der samlet bruges til de danske landsdelsscener; det kan ikke være så forfærdelig skævt i hele billedet.

Jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaard også skulle have set på, at dette ikke er en teaterlovsrevision, men et forslag om ændring af loven.

Jeg vil videre gerne sige til fru Kristine Heltberg, at vi skal nu nok passe lidt på med altid at tale om, at det er københavneri, og det er det ene og det andet, for det er trods alt en ganske stor del af dette lands befolkning, der bor i København. Det, vi skal skabe, er en ligestilling, men det er da klart, at denne ligestilling også må bestå i, at der er et større udbud i en større by, end der er andre steder. Jeg mener, at det, vi skal tilstræbe, ikke er et spørgsmål om provins eller København, men om ligestilling i det hele, og vi skal være vældig forsigtige, tror jeg, når det bliver sagt, at vi bare kan vælte det over på kommunerne. Det kan vi faktisk ikke; der må være en byrdefordeling dér også. Og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at en stor del af dansk kulturliv er sluppet igennem, fordi man havde inspirationen ved, at vi her i folketinget kunne vedtage love, som betød, at man ville være med til at dele en del af udgifterne rundt omkring i hele landet, således at de folk, der blev inspireret derude, havde mulighed for at gå til deres kommunalbestyrelse og andre og sige: hvis I går ind for dette, får vi også penge fra statens side, så vi kan sætte noget i gang. Det er det, der er ved at ske på en lang række områder, f. eks. i henseende til folkebibliotekerne, og som har bragt folkebibliotekerne så langt frem. Det er noget af det samme, vi har her, men her sker bare det, at længe efter at man har fået landsdelsscener i den øvrige del af landet — og der skal da forhåbentlig komme et par endnu — får man også en landsdelssceneordning i København.

Jeg ville, som jeg har sagt det før, gerne

have flere teatre med. Jeg ville også godt have Hvidovre teater med; det har en speciel stilling som opsøgende teater, og derfor er det ikke med. Der er også andre, der har meldt sig, men det kan jo ikke nytte, når vi har afsat så og så mange penge, at man kommer i sidste øjeblik i denne økonomiske situation og siger: nu vil vi også være med. For vi skal holde det inden for de budgetter, som vi har planlagt, og som vi kan fastholde.

Til hr. Wilhjelms skal jeg kun sige, at man selvfølgelig kan frygte, at der fastlåses en udvikling, men det er ikke meningen, det har jeg sagt før. Det er også meningen ifølge den almindelige teaterlov, at man kan vælge sin styrelse, lave virksomhedsnævn og lave en række andre ting i forbindelse med, hvordan man bedst kan lede sit teater. Det mener jeg er noget fornuftigt og rigtigt, men det hører ind under den almindelige teaterlov, hvor man har skabt mulighed for dette, at teatrene i den kunstneriske linje har den fulde frihed, og det er dér, det er afgørende.

Jeg skal ikke sige, om det er et mål i sig selv eller ej at skabe et nyt teaterpublikum. Jeg vil bare sige, at det er det, der er sket, efter at daværende kulturminister Helveg Petersen var med til at gennemføre disse abonnementsordninger i København, og hvor de nu er blevet gennemført ude over hele landet og der her også er skabt en ligestilling. Men det, man kan sige efter den første sæson, det blev gennemført, er, at man havde 51 pct. af abonnenterne, der aldrig tidligere havde været i teater, at man altså havde skabt en helt ny interesse. Selve belægningsprocenten er fra dengang til i dag steget fra godt 20 til op over 60. Jeg synes egentlig, at her ligger der over for folketinget bevis for en slags behovsgaranti, fordi folk ønsker at bruge det som en service i det hele taget.

Så vil jeg gerne sige, og det synes jeg er vigtigt at få sagt, at dette er et forslag om ændring af en lov, og det er noget mere, det er et forslag, der er kommet, fordi de københavnske scener står i en meget kritisk situation. Hvis der ikke sker en ændring, vil adskillige af disse teatre være udsat for at skulle lukke. Jeg vil også gerne sige til fru Nathalie Lind i sammenhæng med det, skal vi sige ændringsforslag til dagsordenen forleden om beskæftigelsen, at der er også